

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Haltergemeinschaft LBL GbR przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf

(Sprawa C-250/10) ⁽¹⁾

(*Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Artykuł 14 ust. 1 lit. b) — Zwolnienie produktów energetycznych stosowanych jako paliwo do celów żeglugi powietrznej — Paliwo udostępnione przez wynajmującego samolot wykorzystywany przez jego najemców do lotów służących innym celom niż odpłatne świadczenie usług lotniczych*)

(2012/C 49/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Haltergemeinschaft LBL GbR

Strona pozwana: Hauptzollamt Düsseldorf

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 14 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51) — Zakres zwolnienia przewidzianego dla produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi powietrznej — Zwolnienie paliwa udostępnionego przez wynajmującego lub oddającego w czarter niebędącego przedsiębiorstwem żeglugi powietrznej i wykorzystanego przez najemców samolotu w zakresie lotów dla celów handlowych

Sentencja

Artykuł 14 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w tym przepisie zwolnienie od podatku produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi powietrznej innej niż prywatne loty niehandlowe nie może przysługiwać przedsiębiorstwu, takiemu jak przedsiębiorstwo w sprawie przed sądem krajowym, jeżeli wynajmuje ono lub oddaje w czarter należący do niego samolot wraz z paliwem na rzecz przedsiębiorstw, których działalność z zakresu lotnictwa nie służy bezpośrednio odpłatnemu świadczeniu przez te przedsiębiorstwa usług lotniczych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 30.07.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Danske Svineproducenter przeciwko Justitsministeriet

(Sprawa C-316/10) ⁽¹⁾

(*Artykuł 288 akapit drugi TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 1/2005 — Ochrona zwierząt podczas transportu — Transport drogowy trzody chlewnej — Minimalna wysokość przegród — Kontrola w czasie przewozu — Gęstość załadunku — Prawo państw członkowskich do przyjmowania szczegółowych uregulowań krajowych*)

(2012/C 49/11)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Danske Svineproducenter

Strona pozwana: Justitsministeriet

przy udziale: Union européenne du commerce de bétail et de la viande

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia art. 249 akapit drugi WE (obecnie art. 288 akapit drugi TFUE) i rozporządzenia Rady nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającego dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3, s. 1) — Prawo państw członkowskich do przyjmowania szczegółowych uregulowań krajowych dotyczących minimalnej wysokości przegród, wysokości dla celów inspekcji i gęstości załadunku wewnątrz pojazdów podczas transportu świń

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 należy interpretować w ten sposób, że:

- rozporządzenie to nie stoi na przeszkodzie przyjęciu przez państwo członkowskie norm mających zastosowanie do transportu drogowego trzody chlewnej, które w celu wzmocnienia pewności prawa precyzują, zgodnie z celem ochrony dobrostanu zwierząt i nie ustalając nadmiernych kryteriów w tym względzie, wymogi ustanowione w tym rozporządzeniu dotyczące minimalnej wewnętrznej wysokości przegród dla zwierząt, pod warunkiem że te normy nie powodują dodatkowych kosztów i trudności technicznych, które są krzywdzące dla hodowców pochodzących z państwa członkowskiego, które przyjęło te normy lub hodowców z innych państw członkowskich zamierzających eksportować swoje produkty do tego państwa członkowskiego lub przez nie, co podlega weryfikacji przez sąd krajowy; nie mogą jednak zostać uznane za proporcjonalne